

synspunkter, som jeg bl.a. hørte fra Dansk Folkeparti.

I den sammenhæng synes jeg, det er vigtigt at sige, at hvis vi på det her område, når vi kommer til diskussionen om apopleksi, kunne finde en måde at håndtere det på ved eventuelt at lave fælles beretninger, så ville det være et godt skridt på vejen. Men jeg vil også samtidig sige her og nu, at det forslag fra Socialdemokratiet, som vi behandler i dag, jo ligger i glimrende forlængelse af det forslag om en handlingsplan for det medicinske område, som SF og Socialdemokratiet fremlagde, og derfor er det for os helt naturligt at gå ind og sige: Det her tilbud skal vi have håndteret, og lad os da for de patienters skyld finde en ordentlig måde at håndtere det på.

Kl. 21.32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for De Konservative, fru Vivi Kier.

Kl. 21.33

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Hvis man har fået en korsbåndsskade eller en meniskskade i et knæ og er blevet opereret, er det ret væsentligt, at man udfører nogle daglige øvelser, altså får noget genoptræning, hvis operationen skal have fuld virkning. Udfører man ikke de genoptræningsøvelser, der følger efter en sådan knæoperation, ja, så kommer man faktisk bagefter til at gå lidt dårligt og halte, og virkningen af operationen bliver egentlig aldrig rigtig god. Det samme kan man sige i forbindelse med det her beslutningsforslag om genoptræning af hjerneskadede, nemlig at det er rigtig væsentligt, at der sker genoptræning.

Jeg er meget på linje med, at genoptræningen skal starte den dag, man bliver indlagt. Men nu er genoptræning på lige det her felt ikke så enkel, som hvis man nu havde fået en korsbåndsskade i sit knæ, for her vil genoptræning være meget, meget individuel – man kan f.eks. være blevet lam i den ene side, have mistet talens brug og rigtig, rigtig mange andre ting. Jeg vil gå så langt som at sige, at jeg er meget enig i meget af det, der er skrevet i bemærkningerne til det her beslutningsforslag, og at genoptræning jo er forudsætningen for, at man enten kan erstatte eller generhverve tabet af de funktioner, man nu engang har haft, for at man på bedst mulig måde kan komme tilbage til et rimelig

godt liv og måske endda komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Genoptræning efter en erhvervet hjerneskade er jo ikke bare genoptræning i egentlig sundhedsmæssig forstand, for taler vi genoptræning, bevæger vi os måske ud i det felt, vi kalder rehabilitering, og det favner vidt; det breder sig ind over det sociale felt, og det breder sig ind over arbejdsmarkedetsfeltet; man ser på det som en helhed. Og der skal ikke herske tvivl om, at jeg også ligesom de tidligere ordførere anser lige nøjagtig genoptræning efter erhvervet hjerneskade som en stor udfordring på hele genoptræningsområdet. Jeg kender også kommuner, der gør det rigtig godt, og så kender jeg kommuner, som ikke gør det ret godt. Og det kan og skal altså gøres bedre.

Jeg hæfter mig ved, at ministeren i sin tale sagde, at Sundhedsstyrelsen faktisk sidder og kigger på en revision af den lovgivning, der ligger, for derefter at komme med en række anbefalinger. Her vil jeg også meget, meget gerne anbefale, at man prøver at tvinge kommunerne til at vidende og f.eks. se på, hvad det er, de gør godt i X kommune, så de i Y kommune kunne prøve at efterligne det.

Så er der jo allerede i dag et lovkrav om, at man skal have en kontaktperson, og igen vil jeg sige, at når det gælder lige nøjagtig det her område, er de individuelle forløb utrolig vigtige. Men det er også vigtigt, at tilbuddene er der, når patienten er parat, og når patienten er motiveret, det betyder rigtig, rigtig meget, når det gælder en erhvervet hjerneskade.

Alt i alt drejer det her sig jo om det gode udskrivningsforløb. Det står jo nedfældt, at der skal laves en udskrivningsplan, der gør patienten klar til at komme hjem, og det betyder jo også, at man tager kontakt til den bopælskommune, som patienten skal tilbage til. Så jeg må sige, at også her har vi jo forberedt det, som ministeren så fint kaldte setuppet, altså alt det organisatoriske, og det ligger her jo, og vi skal altså have kommunerne og regionerne til at forstå, hvor vigtigt det er, at man også samarbejder om det her felt. Der er sundhedsaftalerne utrolig vigtige for ikke bare mennesker med erhvervet hjerneskade, men for alle mennesker, der kommer ind på et sygehus, og som har behov for genoptræning, for det er vigtigt, at genoptræningen starter den dag, man bliver indlagt, og at den følges op i det øjeblik, man er klar til at blive udskrevet fra sygehuset.